תורה נבֿיאים וכתובֿים

תּרגום ייִדיש פֿון יהואש

צפֿניָה

א 1 דאָס וואָרט פֿון גאָט וואָס איז געווען צו צפֿניָה דעם זון פֿון
כּושי, דעם זון פֿון גדליָה, דעם זון פֿון אַמַריָה, דעם זון פֿון
חִזקִיָהן, אין די טעג פֿון יֹאשִׁיָהו דעם זון פֿון אָמוֹנען, דעם מלך פֿון
יהוּדה.

2 פֿאַרלענדן וועל איך פֿאַרלענדן אַלצדינג
פֿון דעם געזיכט פֿון דער ערד,
זאָגט גאָט.
3 איך וועל פֿאַרלענדן מענטשן און בהמות,
איך וועל פֿאַרלענדן די פֿויגלען פֿון הימל, און די פֿישן פֿון ים,
און די שטרויכלונגען אין איינעם מיט די רשָעים;
און איך וועל פֿאַרשנייַדן דעם מענטשן פֿון געזיכט פֿון דער ערד,
זאָגט גאָט.
4 און איך וועל אויסשטרעקן מייַן האַנט אויף יהוּדה,
און אויף אַלע באַוווינער פֿון ירושלים,
און איך וועל פֿאַרשנייַדן פֿון דעם דאָזיקן אָרט
דעם איבערבלייַב פֿון בַעַל,
דעם נאָמען פֿון די פּריסטער מיט די כֹּהנים;
5 און די וואָס בוקן זיך אויף די דעכער
צו דעם חיל פֿון הימל,
און די וואָס אי זיי בוקן זיך און שווערן צו יהוה,
אי זיי שווערן בייַ מַלכָּם;

6 און די וואָס טרעטן אָפּ פֿון הינטער יהוה,
און וואָס זוכן ניט יהוה, און פֿרעגן זיך ניט אויף אים.

7 שטיל פֿאַר גאָט דעם האַר!
וואָרום נאָנט איז דער טאָג פֿון גאָט,
וואָרום גאָט האָט אָנגעברייט אַ שלאַכטונג,
פֿאַרבעטן זײַנע גערופֿענע.
8 און עס וועט זײַן אין דעם טאָג פֿון גאָטס שלאַכטונג,
וועל איך זיך רעכענען מיט די האַרן,
און מיט דעם מלכס זין,
און מיט אַלע וואָס קליידן זיך אין פֿרעמדלענדישע קליידער.
9 און איך וועל זיך רעכענען אין יענעם טאָג
מיט אַלע וואָס שפּרינגען איבערן שוועל,
וואָס פֿילן אָן דאָס הויז פֿון זייער האַר
מיט אומרעכט און באַטרוג.

10 און אין יענעם טאָג, זאָגט גאָט,
וועט זײַן אַ קָול פֿון געשריי פֿון דעם פֿישטויער,
און אַ יללה פֿון צווייטן שטאָטפֿערטל,
און אַ גרויסער בראָך פֿון די בערג.
11 יאָמערט, איר באַוווינער פֿון מַכתֵּש,
וואָרום אומגעקומען איז דאָס גאַנצע האַנדלפֿאָלק,
פֿאַרשניטן געוואָרן אַלע אָנגעלאָדענע מיט זילבער.
12 און עס וועט זײַן אין יענער צײַט,
וועל איך דורכזוכן ירושלים מיט ליכט,
און איך וועל זיך רעכענען מיט די לײַט
וואָס גליווערן אויף זייערע הייוון,
וואָס זאָגן אין זייער האַרצן:
ניט גוטס טאָן קען גאָט און ניט שלעכטס טאָן.
13 און זייער פֿאַרמעג וועט זײַן צו רויב,
און זייערע הײַזער צו וויסט;
און זיי וועלן בויען הײַזער, און ניט באַוווינען,
און פֿלאַנצען ווײַנגערטנער, און ניט טרינקען זייער ווײַן.
14 נאָנט איז דער גרויסער טאָג פֿון גאָט,
נאָנט און געשווינט זייער;
האָרך! דער טאָג פֿון גאָט!

ביטער שרײַט דענצמאָל דער גבור.
15 אַ טאָג פֿון צאָרן איז יענער טאָג,
אַ טאָג פֿון נויט און קלעם,
אַ טאָג פֿון וויסטקייט און פֿאַרוויסטונג,
אַ טאָג פֿון חושך און פֿינצטערניש,
אַ טאָג פֿון וואָלקן און נעבל,
16 אַ טאָג פֿון שופֿר און שאַלונג
אַקעגן די באַפֿעסטיקטע שטעט,
און אַקעגן די הויכע טורעמס.
17 און איך וועל ענג מאַכן די מענטשן,
און זיי וועלן אומגיין ווי בלינדע,
ווײַל זיי האָבן צו גאָט געזינדיקט;
און זייער בלוט וועט פֿאַרגאָסן ווערן ווי שטויב,
און זייער פֿלייש ווי מיסט.
18 אַפֿילו זייער זילבער, אַפֿילו זייער גאָלד,
וועט זיי ניט קענען מציל זײַן אין טאָג פֿון גאָטס צאָרן;
און אין דעם פֿײַער פֿון זײַן כּעס
וועט פֿאַרצערט ווערן די גאַנצע ערד,
וואָרום אַ פֿאַרלענדונג אַזש אַ שרעקלעכע,
וועט ער מאַכן פֿון אַלע באַוווינער פֿון דער ערד.

ב 1 זאַמלט אײַך אײַן און פֿאַרזאַמלט אײַך,
איר אומפֿאַרשעמט פֿאָלק,
2 איידער דער גזר ווערט געבאָרן
ווי שפּריי פֿאַרגייט דער טאָג
איידער עס קומט אויף אײַך דער גרימצאָרן פֿון גאָט,
איידער עס קומט אויף אײַך דער טאָג פֿון גאָטס כּעס.
3 זוכט גאָט, איר אַלע פֿאַרליטענע פֿון לאַנד,
וואָס האָט געטאָן זײַן געזעץ;
זוכט גערעכטיקייט, זוכט עניוות,
אפֿשר וועט איר פֿאַרבאָרגן ווערן אין טאָג פֿון גאָטס כּעס.
4 וואָרום עזה וועט אַ פֿאַרלאָזענע זײַן,
און אַשקלון אַ וויסטעניש;
אַשדוד, זי וועט מען אין מיטן טאָג אַרויסטרײַבן,

און עקרון וועט אויסגעריסן ווערן.
5 וויי, איר באַוווינער פֿון דער ים-געגנט,
איר פֿאָלק פֿון כּרֵתים!
דאָס וואָרט פֿון גאָט איז אויף אײַך,
כּנַעַן, דו לאַנד פֿון די פּלִשתּים;
און איך וועל דיך אונטערברענגען
אַז קיין באַוווינער זאָל ניט זײַן.
6 און די געגנט פֿון ים וועט זײַן פּיטערפּלעצער,
לאָנקעס פֿאַר פּאַסטוכער, און געהעפֿטן פֿאַר שאָף,
7 און עס וועט זײַן אַ חלק
פֿאַר דעם איבערבלײַב פֿון דעם הויז פֿון יהוּדה;
זיי וועלן זיך דערויף פּיטערן;
אין די הײַזער פֿון אַשקלון וועלן זיי הויערן אין אָוונט;
וואָרום יהוה זייער גאָט וועט זיך דערמאָנען אָן זיי,
און וועט אומקערן זייער געפֿאַנגענשאַפֿט.
8 איך האָב געהערט די לעסטערונג פֿון מואָבֿ,
און די זידלערײַען פֿון די קינדער פֿון עמון,
וואָס זיי האָבן געלעסטערט מײַן פֿאָלק,
און זיך געגרייסט אַקעגן זייער געמאַרק.
9 דרום אַזוי ווי איך לעב,
זאָגט יהוה, דער גאָט פֿון צבֿאות, דער גאָט פֿון ישׂראל,
אַז מואָבֿ וועט ווי סדום ווערן,
און די קינדער פֿון עמון ווי עֲמורָה,
אַ ווירטשאַפֿט פֿון דערנער, און אַן אויסגראָבונג פֿון זאַלץ,
און אַ וויסטעניש אויף אייביק;
דער איבערבלײַב פֿון מײַן אומה וועט זיי צערויבן,
און דער רעשט פֿון מײַן פֿאָלק וועט זיי אַרבן.
10 דאָס וועט זיי זײַן פֿאַר זייער שטאָלץ,
וואָס זיי האָבן געלעסטערט, און זיך געגרייסט
קעגן דער אומה פֿון גאָט פֿון צבֿאות.
11 מוראדיק איז גאָט אַקעגן זיי,
וואָרום ער מאַכט אײַנגיין אַלע אָפּגעטער פֿון דער ערד,
און בוקן וועלן זיך צו אים, איטלעכער פֿון זײַן אָרט,
אַלע אינדזלען פֿון די פֿעלקער.
12 אויך איר כּוּשים,
וועט זײַן דערשלאָגענע פֿון מײַן שווערד.

13 און ער וועט אויסשטרעקן זײַן האַנט אַקעגן צפֿון,
און וועט אונטערברענגען אשור,
און מאַכן נינוֵה פֿאַר אַ וויסטעניש,
אַ טריקעניש אַזוי ווי אַ מדבר.
14 און הויערן אין איר וועלן סטאַדעס,
חיות פֿון יעטוועדער מין;
אי דער פּעליקאַן אי דער זומפּבושל
וועלן נעכטיקן אויף אירע זײַלנקעפּ;
קולות וועלן זינגען אין פֿענצטער,
אַ חורבן וועט זײַן אויף דער שוועל,
וואָרום איר צעדערווערק דעקט מען אָפּ.
15 דאָס איז די לוסטיקע שטאָט
וואָס איז געזעסן אין זיכערקייט,
וואָס האָט געזאָגט אין איר האַרצן:
איך, און אחוץ מיר איז מער ניטאָ.
ווי איז זי געוואָרן צו וויסט,
אַ הויעראָרט פֿאַר חיות!
איטלעכער וואָס גייט איר פֿאַרבײַ,
וועט שמוצערן, וועט וויגן זײַן האַנט.

ג

1 וויי, די קויטיקע און אומווערדיקע,
די דריקערישע שטאָט!
2 זי האָט ניט צוגעהערט דעם קָול,
זי האָט ניט גענומען קיין מוסר,
זי האָט זיך ניט פֿאַרזיכערט אויף יהוה,
זי האָט זיך ניט דערנענטערט צו איר גאָט.
3 אירע האַרן אין איר זײַנען לייבן ברומיקע,
אירע ריכטער זײַנען אָוונטוועלף,
זיי לאָזן ניט אַ ביין ביז פֿרימאָרגן.
4 אירע נבֿיאים זײַנען לויזגעלאָזט,
מענטשן אומגעטרײַע;
אירע כּהנים פֿאַרשוועכן די הייליקייט,
פֿאַרברעכן אַקעגן דער תּורה.
5 גאָט דער גערעכטער איז אין איר מיט,

ער טוט ניט קיין אומרעכט;
פֿרימאָרגן אין פֿרימאָרגן לאָזט ער אַרויס
זײַן גערעכטיקייט אין ליכט, ניט פֿאַרפֿעלט;
אָבער דער פֿאַרברעכער ווייס ניט פֿון קיין בושה.
6 איך האָב פֿאַרשניטן פֿעלקער,
פֿאַרוויסט געוואָרן זײַנען זייערע ווינקלען;
איך האָב חרובֿ געמאַכט זייערע גאַסן,
אַז קיינער גייט ניט דורך;
צעשטערט זײַנען זייערע שטעט,
אָן אַ מענטשן, אָן אַ באַוווינער.
7 האָב איך געטראַכט: ווערסט געוויס מורא האָבן פֿאַר מיר,
ווערסט אַ מוסר נעמען;
כּדי איר וווינונג זאָל ניט פֿאַרשניטן ווערן,
לויט אַלץ וואָס איך האָב באַפֿוילן וועגן איר;
אָבער זיי האָבן זיך געפֿעדערט
פֿאַרדאָרבן צו זײַן אין אַלע זייערע מעשׂים.

8 דרום ריכט זיך אויף מיר, זאָגט גאָט,
אויף דעם טאָג וואָס איך שטיי אויף צום רויב,
וואָרום מײַן משפּט איז אײַנצוזאַמלען די פֿעלקער
איך זאָל אויפֿקלײַבן די קיניגרײַכן,
אויסצוגיסן אויף זיי מײַן כּעס,
מײַן גאַנצן גרימצאָרן;
וואָרום אין דעם פֿײַער פֿון מײַן פֿאַרדראָס
וועט פֿאַרצערט ווערן די גאַנצע ערד.
9 וואָרום דענצמאָל וועל איך איבערמאַכן די פֿעלקער
אַ ליפּ אַ ריינע,
אַז זיי זאָלן אַלע רופֿן צום נאָמען יהוה,
אים צו דינען אַזוי ווי איין מאַן.
10 פֿון יענער זײַט טײַכן פֿון כּוש
וועלן זיי ברענגען מײַנע בעטער,
די טאָכטער פּוצַי,
אַ מתּנה צו מיר.
11 אין יענעם טאָג ווערסטו זיך מער ניט שעמען
וועגן אַלע דײַנע מעשׂים,
וואָס דו האָסט פֿאַרבראָכן קעגן מיר,

וואָרום דענצמאָל וועל איך אָפּטאָן פֿון צווישן דיר
דײַנע שטאָלצלוסטיקע,
און וועסט זיך מער ווידער ניט גרייסן,
אויף מײַן הייליקן באַרג.
12 און איך וועל איבערלאָזן אין דיר
דאָס געדריקטע און אָרימע פֿאָלק,
און זיי וועלן זיך באַשיצן
אין דעם נאָמען יהוה.
13 דער איבערבלײַב פֿון ישׂראל וועט ניט טאָן קיין אומרעכט,
און ניט רעדן קיין ליגן,
און אין זייער מויל וועט זיך ניט געפֿינען
אַ צונג פֿון באַטרוג;
יאָ, זיי וועלן זיך פּיטערן און הויערן,
און קיינער וועט ניט שרעקן.

14 זינג, טאָכטער צִיון,
טוט שאַלן, ישׂראל;
פֿריי זיך און זײַ לוסטיק פֿון גאַנצן האַרצן,
טאָכטער ירושלים.
15 גאָט טוט אָפּ דײַנע משפּטים,
ער ראַמט אָפּ דײַנע פֿײַנט;
דער קיניג פֿון ישׂראל, גאָט, איז צווישן דיר,
זאָלסט מער ניט מורא האָבן פֿאַר בייז.
16 אין יענעם טאָג וועט געזאָגט ווערן צו ירושלים:
זאָלסט ניט מורא האָבן;
צִיון, ניט שלאַף ווערן זאָלן דײַנע הענט.
17 יהוה דײַן גאָט איז צווישן דיר,
אַ גִבור וואָס העלפֿט;
ער וועט זיך פֿרייען מיט שׂמחה אויף דיר,
ער וועט פֿאַרשווײַגן אין זײַן ליבשאַפֿט,
ער וועט זיך פֿרייען אויף דיר מיט געזאַנג.
18 איך זאַמל איַין די דערווײַטערטע פֿון אַ יום-טובֿ -
די וואָס זײַנען אַוועק פֿון דיר,
וואָס דו האָסט געטראָגן וועגן דעם שאַנד.
19 זע, איך רעכן זיך מיט אַלע דײַנע פּײַניקער,
אין יענער צײַט,

און איך וועל העלפֿן די וואָס איז הינקעדיק,
און די פֿאַרשטויסענע וועל איך אײַנזאַמלען;
און איך וועל זיי מאַכן פֿאַר אַ לויב און פֿאַר אַ שם,
די וואָס איבער דער גאַנצער ערד איז געווען זייער שאַנד.
20 אין יענער צײַט וועל איך אײַך ברענגען,
און אין יענער צײַט טו איך אײַך אײַנזאַמלען;
וואָרום איך וועל אײַך מאַכן פֿאַר אַ שם און פֿאַר אַ לויב
צווישן אַלע פֿעלקער פֿון דער ערד,
ווען איך קער אום אײַער געפֿאַנגענשאַפֿט
פֿאַר אײַערע אויגן, זאָגט גאָט.

© 2005 Dworkins and Leonard Prager. All Rights Reserved.